

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce: **Z. B.**
bytem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2018, č. j. 510 901 095/315-JS

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí označené v záhlaví tohoto rozsudku a domáhal se jeho zrušení. V žalobě a jeho doplňku uvedl, že žalobu podává z důvodu špatně spočítaného důchodového výměru (viz rozhodnutí z 19. 2. 2018). Domnívá se, že mu neprávem ČSSZ nezapočítala póurazové doplatky za

roky 1986-1994. V roce 1979 měl pracovní úraz u podniku Sigma Brno. Od tohoto podniku mu chodil každý měsíc poštovní poukázkou pouřazový doplatek k výši jeho mzdy. Tento doplatek od firmy Sigma Brno pobíral do roku 1994, uchovány má však pouze některé poštovní ústřížky. V roce 1994 došlo ke krachu firmy Sigma Brno, kterou odkoupila firma MILO Olomouc a od tohoto roku byl pouřazový doplatek vyplácen touto firmou, veškeré doplatky od této firmy má řádně zaevidované. V době, kdy žádal o starobní důchod, doplatky od podniku Sigma Brno dohledával ve všech možných archivech, bohužel však neúspěšně. Z tohoto důvodu si nechal vypracovat znalecký posudek pro stanovení správné výše náhrady za ztrátu na výdělků soudním znalcem v oboru ekonomika Ing. J. B., přičemž tento znalecký posudek stanovil správnou výši náhrady za ztrátu na výdělků a je z data 27. 10. 2016. Tento znalecký posudek žalobce zaslal i soudu a také originál poštovních poukázek ohledně vyplaceného doplatku, a to těch poštovních poukázek, které dohledal.

2. Právě z důvodu, že doplatky za uvedené období roku 1986 až 1994 mu nebyly započítány, došlo k nesprávnému výpočtu výše jeho starobního důchodu, a proto by rozhodnutí žalované mělo být zrušeno, věc žalované vrácena k dalšímu řízení s tím, že žalobci by byla vyměřena výše starobního důchodu ve správné výši.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že jejím rozhodnutím č. j. 510 901 095 ze dne 5. 12. 2016 bylo rozhodnuto o přiznání starobního důchodu žalobci s účinností od 1. 10. 2016 v celkové výši 13.124 Kč (výpočet je uveden jako součást rozhodnutí I. stupně).
4. Dne 13. 12. 2016 obdržela ČSSZ námitky žalobce proti rozhodnutí dle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., v nichž účastník vyjádřil nesouhlas s výpočtem svého důchodu. V námitkách účastník řízení předložil mj. „Potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti podle § 371 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění, resp. § 195 zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, platného a účinného do 31. 12. 2006 z důvodu pracovního úrazu“, které však není opatřeno žádným potvrzením kteréhokoliv subjektu kompetentního k vyjádření ke mzdovým otázkám účastníka řízení. Doplnil, že ani na základě šetření – „součinnosti“ správního orgánu (ještě během správního řízení) u subjektů zapojených do archivace dokumentů zaniklých zaměstnavatelů nebyl získán žádný doklad umožňující vyhovět návrhu účastníka řízení.
5. Správní orgán i po podané správní žalobě a po získání dalších – na základě vlastní iniciativy dožádaných – odpovědí od MPSV a Kooperativy pojišťovny, a. s. Vienna Insurance Group trvá na svém dosavadním právním názoru, že účastník ve správním řízení neprokázal, že výplaty částek, které jsou vypsány na ústřížcích složenek, představují náhradu mzdy v relevantním období a ani z vyžádaných odpovědí obou jmenovaných subjektů není žalobcovo tvrzení prokázáno. Nutno rovněž zdůraznit, že žalobcem předložený rozsudek Městského soudu v Brně sp. zn. 31C 366/84 ze dne 3. 3. 1988 dokládá pouze hmotněprávní nárok žalobce vůči svému bývalému zaměstnavateli, nikoliv však provedení výplat soudem přiznaného

plnění, které je teprve pro účely správního řízení ve věci žádosti o přiznání důchodu relevantní, nikoliv samotná existence nároku (existenci nároku účastníka řízení na náhradu mzdy správní orgán nezpochybnil). De facto totéž platí i o znaleckém posudku Ing. J. B. č. z, který byl vypracován na základě žádosti žalobce a který se vyjadřuje pouze k výpočtu a výši náhrad; opět však nedokládá výplaty těchto náhrad jako takové žalobci ve sporném období mezi léty 1986 až 1994 a ani jako prameny, z nichž (soudní znalec Ing. J. B.) vycházel, nejsou uvedeny žádné mzdové doklady zaměstnance – žalobce pana B.

6. Žalovaná je přesvědčena, že ze své pozice učinila maximum pro pravdivé a úplné zjištění skutkového a právního stavu věci a že rozhodla v souladu se zákonem i získanými listinami, a s ohledem na vše výše uvedené navrhovala žalobu zamítnout.
7. Žalobce tedy napadal rozhodnutí žalované vydané v námitkovém řízení proto, že dle něho zjistil při vydání prvostupňového rozhodnutí, že žalobci nebyly započteny všechny doplatky mzdy, zasílané mu bývalým zaměstnavatelem, a to konkrétně za období let 1986 až 1994, a to z titulu, které žalobce pobíral z titulu utrpeného pracovního úrazu v roce 1979, kdy v ostatním období, kromě shora uvedených let, mu byly doplatky mzdy řádně při výpočtu starobního důchodu započítány.
8. Žalovaná uvedla, že nemohla doplatky za období let 1986 až 1994 započítat, neboť neměla žádné podklady, z nichž by vyplynulo, jaké měsíční částky byly jako náhrada mzdy žalobci vypláceny bývalým zaměstnavatelem v uvedeném období. Uvedla, že přestože po tomto se snažila všemožnými způsoby pátrat, nepodařilo se jí zjistit, jaká výše doplatku v jednotlivých měsících byla žalobci za uvedené období vyplácena a v tomto směru ani žalobce, kromě několika ústřížků poštovních poukázek, nedoložil nic, z čeho by žalovaná mohla vycházet. Podkladem nebyl ani rozsudek Městského soudu v Brně, na nějž žalovaná poukázala ve svém vyjádření, ani znalecký posudek Ing. J. B., takže žalovaná neměla žádný poklad, z něhož by mohla postavit najisto, jaká částka v období let 1986 až 1994 byla žalobci jako náhrady mzdy vyplácena, tedy neměla žádný věrohodný podklad.
9. S podklady, které žalovaná měla k dispozici, se vypořádala žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 19. 2. 2018 následujícím způsobem:
10. ČSSZ v odůvodnění napadeného rozhodnutí účastníku řízení sdělila, že náhrady za ztrátu na výdělku za období od 1. 1. 1986 do 31. 12. 1994 nelze podle předloženého znaleckého posudku č. 125-4/2016 hodnotit a že poskytnuté náhrady lze pro důchodové účely započítat pouze za předpokladu, že budou potvrzeny na předepsaném tiskopisu, a to jednotlivě za každý kalendářní rok.
11. Proto účastník řízení připojil ke svým námitkám ono potvrzení o vyplacených náhradách ztráty na výdělku po skončení pracovní neschopnosti ze dne 27. 10. 2016, které vytvořil soudní znalec Ing. J. B. ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení se snažila došetřit podklady pro požadované potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a kontaktovala e-mailem, telefonicky a především písemně řadu subjektů, které mohly nebo by mohly mít povědomost, kde jsou archivovány dokumenty bývalého zaměstnavatele

účastníka řízení. Sám účastník řízení zaslal ČSSZ kopii Zápisu č. 1/81 ze zasedání odškodňovací komise podnikového ředitelství ze dne 14. 4. 1981, z něhož je patrné, že účastník řízení, pracovník závodu 04 Olomouc, utrpěl pracovní úraz dne 13. 12. 1979 na stavbě SVÚM Brno. Nicméně tento zápis není opatřen identifikačními údaji bývalého zaměstnavatele účastníka řízení, např. jeho razítkem. I tak tento zápis má svou vypovídací hodnotu. Dále účastník řízení zaslal ČSSZ kopie poštovních poukázek z období srpen 1982, říjen 1982 až duben 1983, červenec 1983, září 1983 až listopad 1983, leden 1984 a prosinec 1984, z nichž jsou patrné částky zaslané účastníku řízení od podniku Sigma Brno k. p., závod 04 Olomouc. Nelze však jednoznačně určit, jakou povahu tyto zaslané částky mají. ČSSZ se snažila dopátrat k podkladům týkajících se pracovního úrazu, protože neměla potřebné informace, v kterém roce a v kterém podniku účastník řízení jej utrpěl, proto ČSSZ oslovila Kovoplast, výrobní družstvo Hluk, u kterého účastník řízení pracoval v letech 1982 až 1994, kde nebyla nalezeny dokumenty k utrpěnému pracovnímu úrazu účastníka řízení. Dále se ČSSZ obrátila na Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, protože mezitím účastník řízení ČSSZ zaslal kopii vyrozumívacího dopisu k pracovnímu úrazu ze dne 13. 12. 1979, z něhož je patrné, že Kooperativa pojišťovna, a. s. účastníku řízení poukázala za pojištěného zaměstnavatele, firmu MILO Olomouc a. s., účastníku řízení náhradu za ztrátu na výdělků za měsíce srpen a září roku 2016. Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR sdělilo ČSSZ dopisem ze dne 21. 9. 2017, že rozhodnutím č. 33/1990 ministra hutnictví, strojírenství a elektrotechniky byl zrušen podnik Sigma koncern a jeho vnitřní organizační jednotky a z těchto jednotek byly založeny státní podniky, tedy i státní podnik Sigma Olomouc, že podle rozhodnutí č. 151/1998 ministra průmyslu a obchodu byl zrušen státní podnik Sigma Olomouc s tím, že jeho písemnosti byly předány se souhlasem Zemského archivu v Opavě společnosti Intersigma Hydraulic s. r. o. a společnosti T&W Invest s. r. o. a že podle dopisu ze dne 15. 1. 1998 pana J. Š., který byl pověřen řízením státního podniku Sigma Olomouc, byly dokumenty určené k archivaci předány společnosti ISH a. s., jehož jediným akcionářem je firma Roučka Slévárna a. s. Proto ČSSZ písemně kontaktovala firmu ISH a. s., která ČSSZ dne 23. 10. 2017 sdělila, že vnitřní organizační jednotky, a to mimo jiných Sigma Olomouc, koncernový podnik, a Sigma Brno, koncernový podnik, byly dvě zcela odlišné samostatné organizační jednotky, že firma ISH a. s., IČ:, se nikdy nestala právním nástupcem podniku Sigma Olomouc, státní podnik, neměly by písemnosti státního podniku ve společnosti ISH a. s. obecně žádnou právní návaznost, že představenstvo firmy ISH a. s. nechalo prohledat archiv s tím, že skutečnosti k účastníku řízení, který nikdy nebyl zaměstnanec podniku Sigma Olomouc, koncernový podnik, dohledány nebyly.

12. ČSSZ účastníku řízení do jeho starobního důchodu, jak v rozhodnutí uvedeno, započítala náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti v letech 1995 až 2007, a to na základě potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, které dne 24. 10. 2016 vyplnil provozovatel soukromé spisovny, firma ARCHOS s. r. o. s poznámkou „za spol. MILO Olomouc“. ČSSZ se proto znovu tohoto provozovatele písemně dotazovala na další období vyplacených náhrad, konkrétně na období let 1986 až 1994. Uvedený provozovatel soukromé spisovny ČSSZ dopisem ze dne 7. 2. 2017 sdělil,

že v písemnostech společnosti MILO Olomouc a. s., uložených u této společnosti, jsou evidovány zdanitelné příjmy účastníka řízení pouze v letech 1995 až 2007 a že podklady z let 1986 až 1994 se u tohoto provozovatele nenacházejí. Jen pro dokreslení uvedených skutečností tento provozovatel soukromé spisovny ČSSZ zaslal potvrzení o příjmech účastníka řízení, které vyhledal v písemnostech společnosti MILO Olomouc a. s. Jedná se Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za roky 1995 až 2007 s razítkem firmy MILO Olomouc a. s. a se jménem poplatníka „Z. B.“, r. č.

13. S ohledem na vyrozumívací dopis, který účastník řízení obdržel od Kooperativy pojišťovny a. s., se ČSSZ obrátila na tuto pojišťovnu se žádostí o zaslání podkladů vyplacených náhrad za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti. Kooperativa pojišťovna a. s. zaslala dne 19. 8. 2016 ČSSZ též vyplněné potvrzení o vyplacených náhradách, a to za roky 2007 až 2016. Kooperativa pojišťovna a. s. též zaslala ČSSZ dále uvedené kopie dokumentů: Rozhodnutí Posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v Olomouci ze dne 19. 8. 1982, že účastník řízení je občanem se změněnou pracovní schopností; Zápis č. 2/81 ze zasedání odškodňovací komise podnikového ředitelství ze dne 9. 6. 1981 o dokončení odškodnění pracovního úrazu účastníka řízení s razítkem Sigma Brno, koncernový podnik, a to mimo jiné NZV po skončení pracovní neschopnosti s postupem výpočtu průměrného čistého měsíčního výdělku účastníka řízení za období jednoho roku před úrazem; Sdělení správce konkurzní podstaty firmy MILO Olomouc a. s. v likvidaci, Ing. E. B., ze dne 7. 5. 2007 o náhradě za ztrátu na výdělků pro rok 2007, které je adresované účastníku řízení; Dopis ze dne 21. 4. 2008, který Kooperativě pojišťovně a. s. adresovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, a který se týká předání spisové dokumentace úpadce MILO Olomouc a. s., v likvidaci se souhlasem s odškodněním poškozeného bývalého zaměstnance Z. B.
14. ČSSZ opakovaně kontaktovala Ing. M. H., likvidátora společnosti MILO Olomouc a. s. v likvidaci, IČ:, který shodně ČSSZ sdělil, že dokumenty s neuplynulými skartačními lhůtami jsou uloženy v komerční spisovně Archos s. r. o. Ostrava na základě smlouvy ze dne 18. 11. 2002, a že dokumenty s neuplynulými skartačními lhůtami jsou uloženy v komerční spisovně LAGUNA L. S. s. r. o. Milevsko na základě smlouvy ze dne 18. 11. 2002. ČSSZ se dne 14. 9. 2017 tohoto likvidátora dále dotázala na doložení písemného dokladu o tom, že podnik Sigma Brno, k. p., závod 04 Olomouc převzala firma MILO Olomouc, a. s. v likvidaci. Uvedený likvidátor se písemně dne 20. 9. 2017 vyjádřil pouze k likvidaci firmy MILO Olomouc, a. s. v likvidaci v tom smyslu, že likvidátorem byl Ing. M. H., zapsán k 1. 3. 2000, že uvedená společnost (rozumí se MILO Olomouc, a. s. v likvidaci) následně vstoupila ke dni 11. 4. 2002 do konkurzu, že správcem konkurzní podstaty byl jmenován ke dni 15. 4. 2002 Ing. E. B., že konkurz byl ukončen k datu 7. 11. 2008 splněním rozvrhového usnesení, že žádnou písemnost nevlastní a že o uvedené problematice (převod Sigma Brno, k. p., závod 04 Olomouc na MILO Olomouc, a. s. v likvidaci) nebyl informován.
15. ČSSZ též opakovaně písemně kontaktovala provozovatele soukromé spisovny - firmu LAGUNA L. S. s. r. o., která ČSSZ dne 27. 9. 2017 sdělila, že převzala

písemnosti likvidovaného podniku MILO Olomouc a. s. v likvidaci na základě smlouvy o skladování ze dne 5. 12. 2000, že účastník řízení se na tohoto provozovatele obrátil s požadavkem na vyhledání jeho spisu, že uvedený provozovatel prověřil veškeré mzdové a osobní spisy podniku MILO Olomouc a. s. v likvidaci, ale v uložených spisech se doklady účastníka řízení nenacházejí, a že o této skutečnosti byl účastník řízení tímto provozovatelem informován dne 3. 3. 2014.

16. ČSSZ též e-mailem dne 1. 12. 2017 kontaktovala Zemský archiv Opava se žádostí o sdělení, kde se dá dále dopátrat dokumentace firmy SIGMA Brno k. p., závod 04 Olomouc, kde pracoval účastník řízení a kde dne 13. 12. 1979 utrpěl pracovní úraz. K tomuto e-mailu uvedený archiv ČSSZ nesdělil žádné nové skutečnosti.
17. ČSSZ z kopie rozhodnutí č. 33/1990 Federálního ministerstva hutnictví, strojírenství a elektrotechniky ze dne 23. 3. 1990 zjistila, že k 31. 3. 1990 ze státního podniku Sigma, koncern byly vyčleněny jeho vnitřní organizační jednotky, mimo jiné podnik Sigma Olomouc, koncernový podnik a podnik Sigma Brno, koncernový podnik, že s účinností od 1. 4. 1990 byly založeny státní podniky, mimo jiné Sigma Olomouc, státní podnik a Sigma Brno, státní podnik. Z obchodního rejstříku ČSSZ zjistila, že společnost Sigma Brno, státní podnik, IČ:, byla zapsána do rejstříku dne 1. 4. 1990 a vymazána z rejstříku dne 3. 2. 2009, že byla zřízena zakládací listinou FMHSE vydanou rozhodnutím ministra HSE ČSSR č. 33/1990 ze dne 23. 3. 1990, že rozhodnutím Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 14. 9. 1998 byl prohlášen konkurs na majetek podniku Sigma Brno, státní podnik, že byla správcem konkursní podstaty byla nejprve ustanovena JUDr. M. H., advokátka v Brně (AK Rokytova 6) v roce 1998, že poté byla ustanovena správcem konkursní podstaty JUDr. E. Č., advokátka v Brně (AK A. N. 4) v letech 1998 až 2005 a konečně, že rozhodnutím Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2004 byl po splnění rozvrhového usnesení zrušen konkurs na majetek úpadce - podniku Sigma Brno, státní podnik. Proto se ČSSZ snažila písemně kontaktovat správce konkursní podstaty, advokátku v Brně JUDr. E. Č., a to výzvou na vystavení potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti za roky 1986 až 1994 pro účastníka řízení. Tuto výzvu se ČSSZ nepodařilo doručit. Proto se ČSSZ dopisem ze dne 10. 1. 2018 obrátila na Českou advokátní komoru se žádostí o sdělení, zda JUDr. E. Č. působí či nepůsobí jako advokát. Česká advokátní komora dopisem ze dne 18. 1. 2018 ČSSZ sdělila, že JUDr. E. Č. byla po dlouhém hledání nalezena v seznamu advokátů ČAK, ovšem pod příjmením G. a že uvedená advokátka na svou žádost ze seznamu advokátů byla vyškrtuta ke dni 1. 3. 2016. I přesto ČSSZ zaslala dne 8. 2. 2018 dopis JUDr. E. G. se žádostí o sdělení, v jakém archivu či u jakého provozovatele soukromé spisovny jsou archivovány dokumenty podniku SIGMA Brno, státní podnik, IČ:, který v letech 1998 až 2005 zastupovala jako správce konkursní podstaty. JUDr. E. G. na uvedený dopis ČSSZ dosud nijak nereagovala.
18. ČSSZ v rámci řízení o námitkách konstatoval, že nelze zohlednit účastníku řízení v rozhodném období pro stanovení osobního vyměřovacího základu náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti za namítané roky 1986 až

1994 i když účastník řízení vedle znaleckého posudku č. 125-4/2016 ze dne 27. 10. 2016 ke svým námitkám přiložil potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, které dne 9. 12. 2016 vyplnil soudní znalec Ing. J. B. Podstatná je totiž skutečnost, že ani znalecký posudek, ani uvedené potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebylo doloženo mzdovými listy či potvrzeními o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za zdaňovací období za roky 1986 až 1994. Není tak zřejmé, jaká právnická osoba účastníku řízení vyplatila namítané náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a v jaké výši a dále jaká právnická osoba a kdy za účastníka řízení odvedla příslušnou daň z příjmu.

19. Žalovaná pak uvedla, že v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se pečlivě zabývala všemi námitkami účastníka řízení, přičemž nárok na starobní důchod i jeho výpočet posoudila komplexně nad jejich rozsah a shledala námitky jako důvodné. Bohužel se nepodařilo dohledat archiv či provozovatele soukromé spisovny a tím dohledat podklady pro vyhotovení potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti za roky 1986 až 1994. Při vyřizování námitek účastníka řízení ČSSZ zjistila skutečnosti, které se zdají být nepochopitelné, když účastník řízení utrpěl pracovní úraz dne 13. 12. 1979 v podniku Sigma Brno koncernový podnik, závod 04 Olomouc, avšak podstatná část archivované dokumentace byla dohledána v písemnosti po likvidované společnosti MILO Olomouc a. s. Lze se jen domnívat, že v devadesátých letech minulého století likvidátoři společností či jejich správci konkursní podstaty se příliš nezabývali tím, zda ten který zaměstnanec v likvidované společnosti pracoval či nikoliv, zvláště šlo-li o společnosti, které byly právními nástupci předchozích koncernových podniků.
20. Pokud jde o znalecký posudek č. 125-4/2016 vypracovaný Ing. J. B. znalcem pro obor ekonomika, odvětví mzdy, ceny, účetnictví dne 27. 10. 2016 na žádost žalobce, ze znaleckého posudku vyplývá, že cílem posudku je stanovit správnou výši náhrad škod podle platných předpisů za období roku 1986 až 1994. Znalec uvedl, že při zpracování posudku vycházel z údajů uvedených v podkladech a z platných předpisů v tom kterém období. Uvedl, že při stanovení náhrady za ztrátu na výdělku je nutné vyjít z platného zákoníku práce, z § 195 Nařízení vlády ČSSR 54/75 Sb., § 33 a § 34 ke stanovení výše rozhodného výdělku pro určení výše náhrady škody, tj. čistého průměrného výdělku za rozhodné období, zjištěného ve vazbě na § 34 odst. 2 a § 33 odst. 1, 3 Nařízení vlády č. 54/1975 Sb. Znalec pak vypočetl náhradu škody, tj. náhradu za ztrátu na výdělku za období let 1986 až 1994 pro žalobce, kdy celková výše náhrady škody, tedy náhrad za ztrátu na výdělku činí 92.821 Kč.
21. Pokud jde o rozsudek Městského soudu v Brně sp. zn. 31C 366/84, z něho vyplývá, že žalobce se domáhal po žalované Sigma Brno k. p. zaplacení náhrady škody, náhrady za ztrátu na výdělku za období červenec 1983 až leden 1988, v částce 18. 270 Kč, kdy žalovaná byla povinna dle tohoto rozsudku žalobci zaplatit za uvedené období částku 11.962,50 Kčs a ve zbytku, tj. v částce 6.307,50 Kč byl návrh zamítnut.

22. Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 4. 9. 2019, kdy žalobce u tohoto jednání sdělil, že na žalobě trvá, pokládá ji za oprávněnou, neboť žalobci nebyly započítány ČSSZ při výpočtu výše starobního důchodu doplatky na mzdě, které žalobce obdržel za období let 1985 až 1994, přičemž se jednalo doplatky z titulu utrpěného pracovního úrazu v roce 1979. Pokud pak jde o ostatní období, tam byly žalobci doplatky správně ČSSZ započítány, takže další navazující období již nenárokuje. Když byl žalobce ještě zaměstnán, dotazoval se ekonomky v zaměstnání, zda on sám má něco podnikat ohledně vyplacení doplateků jako náhrady mzdy. Ekonomka mu řekla, že žalobce sám nic dělat nemusí, že všechny podklady odesílá zaměstnavatel. Když pak zažádal o starobní důchod a ten mu byl přiznán, zjistil, že za období let 1985 až 1994 mu nebyly doplatky na mzdě počítány pro výpočet starobního důchodu. Když to zjistil, několikrát se obracel na ČSSZ. Nejprve s ním vůbec nejednali, poté z jejich strany bylo žalobci doporučeno, aby si nechal vypracovat znalcem z oboru ekonomie znalecký posudek, z něhož by vyplynulo, jakou náhradu obdržel za uvedené období. To žalobce učinil a obrátil se na znalce Ing. J. B. v roce 2016 a ten mu vypracoval znalecký posudek, který založil do soudního spisu. Dle názoru žalobce, jak uvedl, by vyplacená náhrada mzdy byla ještě o něco vyšší než stanovil znalec, žalobce by se však spokojil s částkou, kterou znalec uvedl ve svém znaleckém posudku a trval na tom, že alespoň tato částka mu měla být započítána za strany ČSSZ při výpočtu starobního důchodu, neboť i jí uvedený znalecký posudek předložil. To, že na náhradu ztráty na výdělků měl žalobce skutečně nárok, vyplývá i z rozsudku Městského soudu v Brně z roku 1984, který rovněž založil jak ČSSZ, tak soudu. Dále žalobce uvedl, že soudu založil jako přílohu žaloby i podklady, z nichž vyplývá, že žalobce byl v roce 1982 přeložen na méně kvalifikovanou a tedy i méně placenou práci v důsledku pracovního úrazu a právě z tohoto důvodu mu doplatek na mzdě náležel. Nikdy by si nic v tomto směru netroufl vymýšlet, vše říká dle pravdy, a to, že žalobci byl doplatek, tedy náhrada mzdy vyplácena i v letech 1985 až 1994 vyplývá mj. i z toho, že v následujícím období již jsou k dispozici podklady o tom, že žalobce skutečně náhradu mzdy dostával. Připustil, že je jeho chybou, že si veškeré složky o vyplacených částkách nenechával, vycházel však z toho, co mu řekla ekonomka tehdy v zaměstnání, když sdělila, že to není potřeba, neboť vše eviduje zaměstnavatel. Později pak žalobce zjistil, že Sigma Brno zkrachovala. Žalobce se snažil přesto veškeré podklady ohledně doplatku na mzdě sehnat, obracel se sám na různé archivy, které doklady zkrachovaných firem archivovaly. Jeho složka se však nepodařila najít. Trval na tom, že i v letech 1985 až 1994 náhradu za ztrátu na výdělků pravidelně dostával a jedná se minimálně o částku, kterou určil soudní znalec. Trval tedy na tom, že tato částka by měla být započítána ČSSZ při výpočtu výše starobního důchodu. Navíc jak soudu, tak předtím i ČSSZ zaslal několik ústřížků poštovních poukázek, které doma ještě našel a z nich je také jednoznačně patrné, že v důsledku pracovního úrazu byly žalobci bývalým zaměstnavatelem zasílány finanční prostředky jako náhrada mzdy, a to každý měsíc. Dle jeho názoru je jednoznačným důkazem svědčícím ve prospěch žalobce už to, že za bývalého zaměstnavatele doplatek mzdy z titulu pojištění platila i pojišťovna Kooperativa. Tato pojišťovna je velmi opatrná na výplatu finančních prostředků a nezplatí nikomu vůbec nic, pokud nejsou shromážděny veškeré podklady, a to byl zajisté i

případ žalobce. Dále uvedl, že dle jeho názoru není třeba ve věci provádět další důkazy, nic jiného se již zjistit nedá.

23. Zástupkyně žalované u soudního jednání uvedla, že se odvolává na odůvodnění svého rozhodnutí i písemné vyjádření k žalobě a poukázala na to, že žalovaná se pokoušela všemi možnými způsoby zjistit, zda v inkriminovaném období byla náhrada mzdy žalobci vyplácena. Bohužel ani přes snahu žalované, která se mj. obracela např. na pojišťovnu Kooperativa, Ministerstvo práce a sociálních věcí atd., se nepodařilo zjistit, zda náhrada mzdy ve výši, kterou žalobce požaduje, dle posudku znalce, jež předložil, byla skutečně vyplácena. Toto dle žalované nedokládají ani předložené ústřížky poštovních poukázek, které žalobce předložil. Za daného skutkového stavu dle žalované by tedy žaloba měla být zamítnuta.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

24. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
25. Krajský soud v Brně dospěl po provedeném dokazování správním spisem a podklady, které založil žalobce, k názoru, že jeho žaloba důvodná není a že žalovaná postupovala správně, když dospěla k závěru, že nelze zohlednit žalobci v rozhodném období pro stanovení osobního vyměřovacího základu náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti za namítané roky 1986 až 1994. Žalobce v tomto směru poukazoval na ústřížky poštovních poukázek, které založil, znalecký posudek Ing. J. B., který zaslal jak ČSSZ, tak soudu a na rozsudek Městského soudu v Brně č. j. 31C 366/84-29.
26. Soud však uvádí, že ani z těchto podkladů se nedá zjistit, že žalobci v namítaném období let 1986 až 1994 byla zasílána bývalým zaměstnavatelem náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a v jaké výši, neboť žalobce předložil pouze několik málo ústřížků poštovních poukázek s vyplacenou částkou a razítkem bývalého zaměstnavatele, když zbývající ústřížky poštovních poukázek již sám nemá a nepodařilo se ani dohledat prostřednictvím archivů v tomto směru již žádné podklady, ač se o to snažila jak ČSSZ, tak samotný žalobce, jak uváděl. Mezi účastníky bylo nezpochybnitelné pouze to, že v roce 1979 žalobce utrpěl pracovní úraz a z titulu utrpěného pracovního úrazu mu byla shora citovaným rozsudkem Městského soudu v Brně přiznána za období červenec 1983 až leden 1988 částka 11.962,50 Kč jako náhrada za ztrátu na výdělku, ovšem tento citovaný rozsudek nevypovídá nic o tom, zda mu za období let 1986 až 1994 byla náhrada za ztrátu na

výdělku po skončení pracovní neschopnosti vyplácena a v jaké výši byla vyplácena a pokud jde o posudek znalce z oboru ekonomika Ing. J. B., ani z tohoto znaleckého posudku nevyplývá, jaká výše náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti byla žalobci vyplácena, neboť toto nebylo doloženo žádnými mzdovými listy nebo potvrzeními o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za zdaňovací období za roky 1986 až 1994, takže není zřejmé, jaká právnická osoba žalobci vyplatila namítané náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a v jaké výši a jaká právnická osoba a kdy za žalobce odvedla příslušnou daň z příjmů.

27. V tomto se soud musí ztotožnit s žalovanou, která vyvinula snahu potřebné skutečnosti zjistit a ani přes značnou snahu, jak je doloženo v dávkovém spise žalobce, se toto nepodařilo.
28. Ze znaleckého posudku Ing. J. B. vyplývá pouze to, jaká výše náhrady za ztrátu na výdělku by žalobci za období let 1986 až 1994 náležela, nevyplývá z ní tedy, zda tato částka, kterou žalobce požaduje započítat jako náhradu za ztrátu na výdělku, tedy částka 92.821 Kč, která je uvedena ve znaleckém posudku, byla žalobci skutečně vyplácena a kým a kdo a v jaké výši za účastníka řízení odvedl příslušnou daň z příjmů.
29. Toto se nepodařilo prokázat ani předloženými ústřižky poštovních poukázek, které žalobce předložil jednak ČSSZ a jednak také soudu, neboť se jedná pouze o několik ústřižků poštovních poukázek s různými částkami zasílané žalobci, nejedná se tedy o ústřižky poštovních poukázek za celé období let 1986 až 1994 a z těchto několika ústřižků poštovních poukázek tedy nelze postavit najisto, že žalobci v letech 1986 až 1994 byla vyplácena po skončení pracovní neschopnosti náhrada za ztráty na výdělku ve výši, kterou žalobce požaduje ve výši, kterou stanovil Ing. J. B.
30. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaná postupovala správně, započítala náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti žalobce pouze v období, které měla jednoznačně doloženo a prokázáno, když období let 1986 až 1994 prokázáno nebylo.
31. Proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. září 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně